

Ed Waken: Mihin seurakunta tarvitsee evankelistoja?

Ed Waken: Why Does the Church Need Evangelists?

Olen oppinut pitämään perhokalastuksesta. Minulla oli sellainen etu, että sain opastusta perhokalastuksen taitoihin eräältä osaavalta ystävältäni. Opin häneltä paljon ja sain muutamia oikein kivoja saaliita!

Ystäväni opetti minulle muutamia yksinkertaisia taitoja, joita tarvitaan perhokalastuksessa, ja niiden avulla minusta tuli parempi kalastaja. Käytän näitä samoja taitoja yhä ja niiden avulla voin kokea onnistuneita kalastushetkiä. Se intohimo, joka kaverillani oli perhokalastukseen, oli tarttuvaa. Hänellä oli taito lukea vettä ja huomata missä kalat uivat ja hän jakoi kanssani joitakin uistimen heittoon liittyviä vinkkejä - se kaikki oli hyvin hyödyllistä minulle. Lahjakas henkilö, joka jakaa muille osaamistaan, kouluttaa, varustaa ja vahvistaa muiden taitoja tuon lahjansa kautta. Tämä puolestaan herättää ja nostaa esiin oppilaan kyvyt ja yrittämisen halun.

Se mitä taitava perhokalastajaystäväni sai aikaan minun kalastustaitojeni suhteen on sukua sille, mitä taitavat evankelistat voivat tehdä Jeesuksen seuraajille koskien evankelioimisen taitoja. Evankelistat ovat armoitettuja ihmisiä, jotka on annettu Kristuksen ruumiille (seurakunnalle), jotta he varustaisivat uskovat kertomaan hyvää sanomaa - evankelioimaan (Ef.4:11-12)*. Evankelistan rooli on siis varustaa Jeesuksen seuraajia, jotta he voisivat toteuttaa niitä raamatullisia periaatteita, jotka koskevat evankeliointia. Evankelistojen tulisi auttaa uskovia ymmärtämään, että siitä hetkestä alkaen, kun he ovat uskoon tulleet, heillä on täysi arvovalta kertoa sanomaa Jeesuksesta (Matt.28:16-20), voima tuoda esiin hänen sanomansa (Ap.t.1:8), Kristuksen mieli, jolla he voivat viestittää hänen sanomaansa (1.Kor.2:16) ja heillä on oikeat sanat oikeaan aikaan jokaista vastaantulijaa varten (Ef.6:18-20). Tämä varustaminen tulee pitää käynnissä jatkuvasti, jotta Jumalan sanan totuuksia koko ajan iskostetaan uskovien mieliin. Tästä seuraa uskovien elämään itseluottamusta, innostusta ja palavuutta ryhtyä tekemisiin sellaisten ihmisten kanssa, jotka kaipaavat elämäänsä Jeesusta.

Sana "evankelista" mainitaan Uudessa testamentissa vain kolme kertaa (Ap.t.21:8, Ef.4:11 ja 2.Tim.4:5). Avainkohta, joka liittyy evankelisteihin, löytyy Efesolaiskirjeestä:

Kirjoituksissa sanotaankin: - Hän nousi korkeuteen vangit voittosaaliinaan, hän antoi lahjoja ihmisille... Hän antoi seurakunnalle sekä apostolit että profeetat ja evankeliumin julistajat, sekä paimenet että opettajat, varustaakseen kaikki seurakunnan jäsenet palvelutyöhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen. Ef.4:8,11-12.

Ensimmäinen asia, joka on huomattava evankelistan suhteen (kuten muidenkin viiden armoituksen suhteen), että kyseinen ihminen on "lahja" seurakunnalle. Toisin sanoen nämä viisi armoitusta on annettu henkilöille, jotka ovat uskossa aikuisia ja ovat kykeneviä tartuttamaan toisiinkin sen itseluottamuksen ja kyvykkyyden, joka heillä itsellään on. Näitä Efesolaiskirjeessä mainittuja hengen virkoja ei pidä sekoittaa niihin hengen armolahjoihin, jotka mainitaan Room.12, 1.Kor.12 tai 1.Piet.4:10. Hengen armolahjoja jaetaan yksittäisille henkilöille, kuten Henki tahtoo, muiden parhaaksi, jotta he saisivat rohkaisua uskossaan (1.Kor.12:7,11). Viidellä hengellisellä viralla on eri tarkoitus kuin hengen armolahjoilla, joiden tarkoitus on auttaa uskovia tekemään omaa palvelutyötään.

Toinen asia, johon haluan kiinnittää huomiota evankelistan toimenkuvassa, on se, että seurakunnalle annettuna lahjana hänen tulee varustaa toisia pyhiä (uskovia) tekemään hengellistä työtä. Tämä evankelistoille kuuluva toisten varustamisen vastuu on olemassa, jotta syntyisi moninkertainen määrä hyvän uutisen viestinviejiä (heidän tulee siis varustaa toisia evankelioimaan).

Jos teemme yksinkertaisen Google-haun sanoilla "evankelistan armoitus", saamme selville, että useimmat ajattelevat evankelistan tuovan kadonneet lampeat Jumalan laumaan. Suuri osa evankelistan roolista onkin kyky lausua julki sanoma siitä, että "Jeesus pelastaa" luovilla ja ilmaisuvoimaisilla tavoilla selkeästi ja ytimekkäästi, jotta ihmiset voidaan johtaa uskomaan Jeesukseen. On selvää, että evankelistoilla tämä intohimo on keskeinen asia. Mutta Paavalin selkeä opetus Efesolaiskirjeen 4. luvussa toteaa, että evankelistat on annettu seurakunnalle, jotta sen kaikki jäsenet varustettaisiin kertomaan evankeliumia Jeesuksesta vapaasti ja pelottomasti.

Efesolaiskirjeen 4:9-10 puhuvat lisää samasta aiheesta, joka kuvaa viittä hengen virkaa ja puheenaiheena olevaa evankelistan toimenkuvaa:

Hän nousi korkeuteen vangit voittosaaliinaan, hän antoi lahjoja ihmisille. Eikö se, että hän nousi korkeuteen, merkitse, että hän oli laskeutunut alas, aina maan alimpiin paikkoihin? Hän, joka laskeutui alas, nousi myös kaikkia taivaita ylemmäs täyttääkseen kaikkeuden läsnäolollaan. Ef.4:8-10.

Huomaamme siis, että Jeesus nousi korkeuteen... ja antoi lahjoja ihmisille (jae 8), jotta hän täyttäisi kaikkeuden läsnäolollaan (jae 10). Sitten Paavali selittää, että nämä apostolin, profeetan, opettajan, evankelistan ja paimenen virat on annettu seurakunnalle, jotta seurakunnan jäsenet varustettaisiin palvelutyöhön. Kun nämä armoituksen saaneet henkilöt täyttävät tehtävänsä ja varustavat toisia tekemään palvelutyötä, silloin Jumala täyttää kaikkeuden läsnäolollaan. Jumala haluaa, että hänen seurakuntansa säteilee ulospäin sellaista kulttuuria, jossa hyvä sanoma tulee kerrotuksi ja hyvä elämä eletyksi Jumalan valtakunnassa. Niinpä evankelistojen ensisijainen tehtävä on valmistaa uskovien yhteisöä viemään sanomaa Jeesuksesta ja hänen antamaansa elämää maailmalle, jotta hän voisi täyttää läsnäolollaan koko

olevaisen. Mitä enemmän on uskovia, jotka on varustettu, koulutettu ja voideltu kertomaan sanomaa Jeesuksesta, sitä enemmän on niitä, jotka ottavat vastaan hyvän sanoman.

Luulen, että tämän vuoksi Paavali neuvoi myös Timoteusta tekemään evankelistan työtään (2.Tim.4:5). Lähestyessään elämänsä loppua Paavali halusi, että yhä enemmän ihmisiä saataisiin liikkeelle kertomaan evankeliumin sanomaa voimallisesti, tehokkaasti ja pelottomasti. Kun ihmiset ymmärtävät ja elävät todeksi sen, että heillä on arvovalta ja voima, Kristuksen mieli ja hänen sanansa olla Jumalan suuruuden voimallisia todistajia, silloin joka niemeen ja notkoon syntyy ihmisiä, jotka rakastavat Kristusta. Se on juuri evankelistan työskä.

Niinpä kehotan sinua etsimään käsiisi evankelistan, jolla on tällainen käsitys itsestään, ja pyytämään häntä opastamaan sinua ymmärtämään kaiken sen, mitä Raamattu opettaa meille Jumalalta saadusta ylikuonnollisesta valtuutuksesta julistaa hyvää sanomaa. Kun sinä seuraat Jeesusta ja ammennat osaamista näiltä armoitetuilta evankelistoilta, sinustakin voi lopulta tulla "ihmisten kalastaja" (Matt.4:19).

Onko tämä puhe evankelistan toimenkuvasta sinulle jotenkin uutta?

Ed Waken

*) Hyvä sanoman kertominen Jeesuksesta on enemmän kuin se, että kerromme ihmisille Jeesuksen rakastavan heitä, että he ovat syntisiä, että Jeesus otti heidän syntinsä kantaakseen ja että hän nousi kuolleista. Se on enemmän kuin se, että rohkaisemme heitä rukoilemaan syntisen rukouksen ottaakseen vastaan tämän armon. Jeesuksen Kristuksen ilosanoma on myös kaiken mullistamista ylösalaisin ja perusteellista uudistamista - Jumalan valtakunnan tulemistä - hänen rakkautensa, johtajuutensa, hallintavaltansa, huolenpitoa ja uuden järjestyksen tulemistä. Jeesus on kuningas ja kaikkien asioiden meidän elämässä tulee olla alisteisia hänelle, jos haluamme kokea sen ylätäydellisen elämän, jonka hän lupasi niille, jotka häntä seuraavat.

Copyright © Edward Waken 2014. Julkaistu luvalla. Alkuperäisen artikkelin lähteenä käytetty verkkosivustoa: [Thoughts Out There by Ed](#)

Copyright © 2013 Uskon kilpi. Julkaistu sivulla www.uskonkilpi.net